

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์แนวทางในการออกแบบพัฒนาโปรแกรม ในส่วนต่างๆ ที่ได้ทำการศึกษามา นั้น ทำให้สามารถออกแบบและพัฒนาโปรแกรมตามแนวทางดังกล่าวข้างต้นได้ โดยผลของการออกแบบและการใช้งานโปรแกรมนั้น แยกเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้คือ

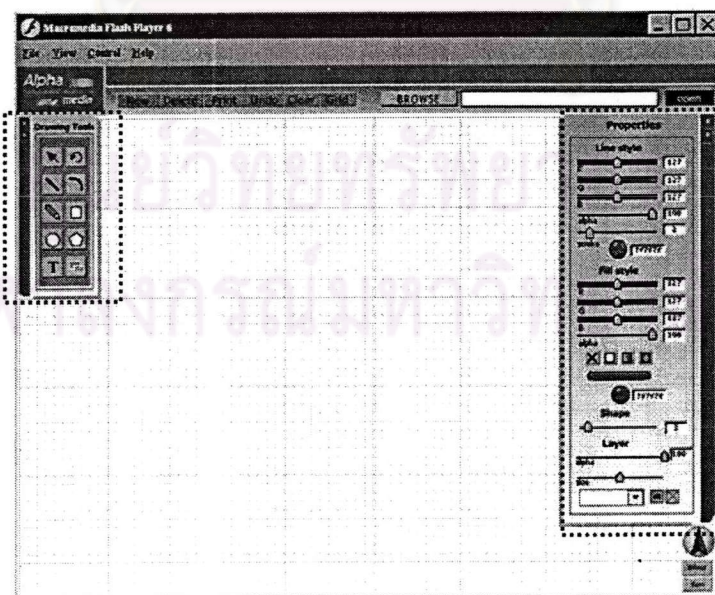
- การออกแบบจัดวางองค์ประกอบของโปรแกรม
- การออกแบบกระบวนการทำงานของโปรแกรม
- ทดสอบการใช้งานของโปรแกรม

การออกแบบจัดวางองค์ประกอบของโปรแกรม

1. ส่วนเครื่องมือการทำงานหลักของโปรแกรม

ในขั้นตอนของการศึกษาวิเคราะห์ที่ตั้ง จากการศึกษาผู้ออกแบบจะทำการศึกษาข้อมูลซึ่งต้องมีการสังเกตข้อมูลต่างๆ เพื่อนำมาช่วยในการวิเคราะห์ จากการทำงานนี้จึงได้พัฒนาเป็นเครื่องมือที่นำมาใช้ในการสังเกตภาพ ซึ่งเป็นส่วนที่ทำหน้าที่หลักในการเป็นเครื่องมือสำหรับใช้ในการทำงานซึ่งได้จัดวางไว้บริเวณด้านซ้าย และขวามือของโปรแกรม ซึ่งเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่ใช้ในการทำงานเกี่ยวกับการวาดภาพทั้งหมด

เครื่องมือวาด
ภาพและควม
คุมหน้าต่าง
การทำงาน

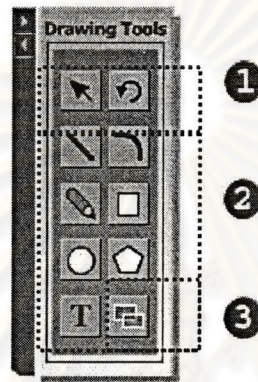

เครื่องมือ
กำหนด
คุณสมบัติ

รูปที่ 4.1 แสดงส่วนเครื่องมือการทำงานหลักของโปรแกรม

จากรูปที่ 4.1 เป็นการแสดงส่วนของเครื่องมือหลักในโปรแกรม ซึ่งได้จัดกลุ่มของเครื่องมือเป็นแถบเครื่องมือ(toolbox) เป็นเครื่องมือพื้นฐานที่ใช้ในการทำงานเกี่ยวกับหน้าต่างการทำงานทั้งหมด โดยนำเครื่องมือต่างๆมาจัดรวมไว้เป็นแถบเครื่องมือ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 เครื่องมือวาดภาพและควบคุมหน้าต่างการทำงาน เป็นเครื่องมือพื้นฐานที่เป็นเหมือนอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการวาดภาพในรูปแบบต่างๆและเครื่องมือควบคุมการทำงานของหน้าต่างการทำงาน (windows)

รูปที่ 4.2 แสดงแถบเครื่องมือที่ใช้ในการวาดภาพและควบคุมหน้าต่างการทำงาน

จากรูปที่ 4.2 เป็นการแสดงแถบเครื่องมือซึ่งสามารถแยกออกเป็น 3 ส่วนโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. กลุ่มเครื่องมือควบคุมหน้าต่างการทำงาน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้
 - 1.1 การเลือกหน้าต่างการทำงาน เป็นเครื่องมือสำหรับการเลือก, การเคลื่อนย้าย และใช้สำหรับเปลี่ยนโหมดการทำงานของหน้าต่างการทำงาน
 - 1.2 การหมุนหน้าต่างการทำงาน เป็นเครื่องมือสำหรับการเปลี่ยนองศาของหน้าต่างการทำงาน
2. กลุ่มเครื่องมือเกี่ยวกับการวาดและการสร้างตัวหนังสือ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้
 - 2.1 การวาดเส้นตรง เป็นเครื่องมือสำหรับการวาดเส้นตรง เมื่อต้องการความแม่นยำในการทำงาน
 - 2.2 การวาดเส้นโค้ง เป็นเครื่องมือสำหรับการวาดเส้นโค้ง เมื่อต้องการความแม่นยำในการทำงาน
 - 2.3 การวาดลายเส้น เป็นเครื่องมือสำหรับวาดลายเส้นในลักษณะ freehand ซึ่งเป็นการวาดอิสระตามการลากเมาส์

2.4 การวาดรูปสี่เหลี่ยม เป็นเครื่องมือสำหรับการวาดรูปสี่เหลี่ยม เมื่อต้องการความแม่นยำในการทำงาน

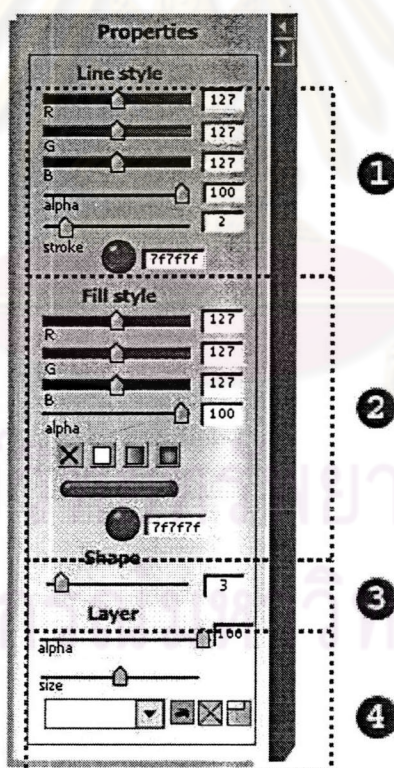
2.5 การวาดรูปวงกลม เป็นเครื่องมือสำหรับการวาดรูปวงกลมเมื่อต้องการความแม่นยำในการทำงาน

2.6 การวาดรูปหลายเหลี่ยม เป็นเครื่องมือสำหรับการวาดรูปหลายเหลี่ยมเมื่อต้องการความแม่นยำในการทำงาน

2.7 การพิมพ์ข้อความ เป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับพิมพ์ข้อความ

3. เครื่องมือการจัดกลุ่มหน้าต่างการทำงาน เป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับ การจัดกลุ่มของหน้าต่างการทำงาน

1.2 เครื่องมือกำหนดคุณสมบัติ เป็นเครื่องมือที่ทำหน้าที่กำหนดคุณสมบัติของอุปกรณ์การวาดภาพ และกระดาษ เช่น ขนาดเส้น สี ค่าความโปร่งใส เป็นต้น

รูปที่ 4.3 แสดงแถบเครื่องมือกำหนดคุณสมบัติ

จากรูปที่ 4.3 เป็นการแสดงแถบเครื่องมือที่ใช้ในการกำหนดคุณสมบัติซึ่งสามารถแยกออกเป็น 4 ส่วนโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. กลุ่มเครื่องมือการกำหนดคุณสมบัติของลายเส้น ซึ่งอยู่ในส่วนที่เป็นคุณสมบัติของอุปกรณ์การวาด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 สี แบ่งเป็น ค่า RGB เป็นการกำหนดสีของลายเส้น โดยใช้แถบเลื่อนเป็นตัวควบคุมการทำงาน โดยค่า RGB เป็นการปรับค่าสี red, green และ blue ของลายเส้นซึ่งเป็นค่าที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ มีค่าสีอยู่ในช่วง 0-255 การทำงานสามารถทำได้โดยการปรับเปลี่ยนเพิ่มลดค่าสีในแต่ละสี ซึ่งมีค่าตัวเลขแสดงผลการเปลี่ยนแปลงอยู่ทางด้านขวามือ รวมทั้งการแสดงผลเป็นค่าตัวเลขฐานสิบหกและตัวอย่างของค่าสีที่ถูกเปลี่ยนแปลงที่อยู่ทางด้านล่างของกลุ่มนี้

1.2 ค่า *alpha* เป็นค่าความโปร่งใสสามารถปรับค่าความโปร่งใสของลายเส้น โดยใช้แถบเลื่อนเป็นตัวควบคุมการทำงานซึ่งมีช่วงค่าของการปรับเปลี่ยนที่อยู่ในช่วง 0-100 การทำงานสามารถทำได้โดยการปรับเปลี่ยนเพิ่มลด ค่าความโปร่งใสซึ่งมีค่าตัวเลขแสดงผลการเปลี่ยนแปลงอยู่ทางด้านขวามือ รวมทั้งการแสดงผลตัวอย่างของค่าความโปร่งใสที่ถูกเปลี่ยนแปลงที่อยู่ทางด้านล่างของกลุ่มนี้

1.3 ค่าความหนาของลายเส้น (*thickness*) เพื่อใช้ในการปรับความหนาของลายเส้น โดยใช้แถบเลื่อนเป็นตัวควบคุมการทำงาน โดยค่าความหนาของเส้นเป็นการปรับค่าความหนาของลายเส้น มีช่วงค่าของการปรับเปลี่ยนที่อยู่ในช่วง 0-20 ค่าความหนาซึ่งมีค่าตัวเลขแสดงผลการเปลี่ยนแปลงอยู่ทางด้านขวามือ

2. กลุ่มเครื่องมือการกำหนดคุณสมบัติของรูปทรง ซึ่งอยู่ในส่วนที่เป็นคุณสมบัติของอุปกรณ์การวาด โดยมีรายละเอียด

2.1 สี แบ่งเป็น ค่า RGB เป็นการกำหนดสีของรูปทรงที่วาดลงไปบนกระดาษโดยใช้แถบเลื่อนเป็นตัวควบคุมการทำงาน โดยค่า RGB เป็นการปรับค่าสี red, green และ blue ของรูปทรงเรขาคณิตซึ่งเป็นค่าที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ โดยมีค่าสีอยู่ในช่วง 0-255 การทำงานสามารถทำได้โดยการปรับเปลี่ยนเพิ่มลด ค่าสีในแต่ละสี ซึ่งมีค่าตัวเลขแสดงผลการเปลี่ยนแปลงอยู่ทางด้านขวามือ รวมทั้งการแสดงผลเป็นค่าตัวเลขฐานสิบหกและตัวอย่างของค่าสีที่ถูกเปลี่ยนแปลงที่อยู่ทางด้านล่างของกลุ่มนี้

2.2 การเติมค่าสี เป็นการเติมสีลงไปบนรูปทรงเรขาคณิตที่สามารถเลือกปรับได้ 3 ลักษณะ คือ

2.1.1 การไม่เติมสี โดยรูปทรงเรขาคณิตที่วาดลงไปนั้นจะแสดงแต่ลายเส้นของขอบรูปเท่านั้น

2.1.2 การเติมสี เป็นการวาดภาพปกติที่มีทั้งการลายเส้นที่เป็นขอบรูปและสีที่

เติมลงบนพื้นผิวของรูปทรงเรขาคณิต

2.1.3 การเติมสีแบบ *gradient* เป็นการเติมสีแบบการไล่เฉดสี มี 2 ลักษณะ คือ การไล่เฉดสี จากซ้ายไปขวา และการไล่เฉดสีจากตรงกลาง โดยโปรแกรมจะมีการแสดงผลตัวอย่างของการปรับเปลี่ยน

2.3 ค่า *alpha* เป็นค่าความโปร่งใสที่สามารถปรับค่าความโปร่งใสของรูปทรงที่วาดลงไปบนหน้าต่างการทำงาน โดยใช้แถบเลื่อนเป็นตัวควบคุมการทำงานซึ่งมีช่วงค่าของการปรับเปลี่ยนที่อยู่ในช่วง 0-100 การทำงานสามารถทำได้โดยการปรับเปลี่ยนเพิ่มลด ค่าความโปร่งใสซึ่งมีค่าตัวเลขแสดงผลการเปลี่ยนแปลงอยู่ทางด้านขวามือ รวมทั้งการแสดงผลตัวอย่างของค่าความโปร่งใสที่ถูกเปลี่ยนแปลงที่อยู่ทางด้านล่างของกลุ่มนี้

3. เครื่องมือการกำหนดคุณสมบัติของรูปทรงหลายเหลี่ยม ซึ่งอยู่ในส่วนที่เป็นคุณสมบัติของอุปกรณ์การวาด โดยเป็นเครื่องมือใช้ทำงานร่วมกับเครื่องมือการวาดรูปทรงหลายเหลี่ยมเพื่อใช้ในการปรับเปลี่ยนจำนวนด้านอยู่ในช่วง 3-12

4. กลุ่มเครื่องมือกำหนดคุณสมบัติของหน้าต่างการทำงาน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ค่า *alpha* เป็นค่าความโปร่งใสที่สามารถปรับค่าความโปร่งใสของหน้าต่างการทำงาน โดยใช้แถบเลื่อนเป็นตัวควบคุมการทำงาน ซึ่งมีช่วงค่าของการปรับเปลี่ยนที่อยู่ในช่วง 0-100 การทำงานสามารถทำได้โดยการปรับเปลี่ยนเพิ่มลด ค่าความโปร่งใสซึ่งมีค่าตัวเลขแสดงผลการเปลี่ยนแปลงอยู่ทางด้านขวามือ

4.2 การปรับขนาด เป็นเครื่องมือที่ใช้ปรับขนาดในการเพิ่ม - ลด ขนาดหน้าต่างการทำงาน โดยใช้แถบเลื่อนเป็นตัวควบคุมการทำงาน

4.3 การแสดงรายชื่อของ *layer* เป็นการทำงานโดยใช้ *listbox* ซึ่งเป็นส่วนที่แสดงรายชื่อของหน้าต่างการทำงานในแต่ละ *layer*

4.4 การกำหนดชื่อ *layer* เป็นการทำงานกำหนดชื่อหรือต้องการเปลี่ยนแปลงชื่อของหน้าต่างการทำงานนั้นๆ เมื่อมีการใช้งานส่วนนี้โปรแกรมจะแสดงกล่องข้อความขึ้นมาเพื่อให้สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขชื่อของหน้าต่างการทำงานนั้นได้

รูปที่ 4.4 แสดงกล่องข้อความเพื่อใช้ในการกำหนดชื่อของหน้าต่างการทำงาน

4.5 การเปิด - ปิด layer เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแสดงผลของหน้าต่างการทำงาน ในลักษณะของการเปิด-ปิด โดยมีการทำงาน 2 ลักษณะ คือ

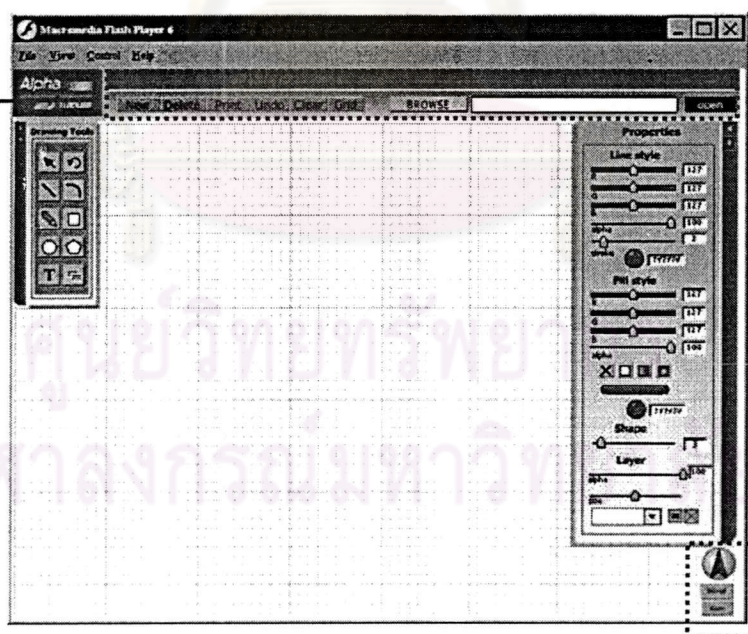
4.5.1 การเปิด - ปิดเป็นกลุ่ม เป็นการแสดงผลของหน้าต่างการทำงานในลักษณะของควบคุมการเปิด - ปิดเป็นกลุ่ม โดยทำงานร่วมกันกับเครื่องมือการจัดกลุ่มที่อยู่ในส่วนของเครื่องมือทำงานหลัก เนื่องจากเครื่องมือที่ใช้ในการจัดกลุ่มจะทำการเก็บค่าของกลุ่มหน้าต่างการทำงานที่ได้ทำการคัดเลือกไว้ จากนั้นจึงใช้เครื่องมือนี้ในการแสดงผลของกลุ่มหน้าต่างการทำงานจากที่ได้ทำการคัดเลือกไว้ในรูปแบบของการเปิด - ปิด

4.5.2 การเปิด - ปิดเป็นเพียง layer เพียงบางส่วน เป็นการแสดงผลของหน้าต่างการทำงานในลักษณะของควบคุมการเปิด-ปิดของหน้าต่างการทำงานที่ interactive อยู่ในขณะนั้น โดยทำงานร่วมกันกับ listbox ในการเลือกหน้าต่างการทำงานที่ต้องเปิด-ปิด

2. ส่วนเครื่องมือสนับสนุนการทำงาน

ส่วนการทำงานนี้ได้ทำการจัดวางไว้ในส่วนของด้านบน และด้านล่างของโปรแกรมที่ประกอบไปด้วย ซึ่งประกอบไปด้วยการทำงาน 2 ส่วนดังนี้

เครื่องมือ
สนับสนุน
เกี่ยวกับ
หน้าต่างการ
ทำงาน

เครื่องมือ
กำหนด
ทิศทาง

รูปที่ 4.5 แสดงส่วนสนับสนุนเครื่องมือการทำงานของโปรแกรม

2.1 กลุ่มเครื่องมือสนับสนุนเกี่ยวกับหน้าต่างการทำงาน

รูปที่ 4.6 แสดงส่วนสนับสนุนเครื่องมือสนับสนุนในส่วนที่จัดวางอยู่ด้านบน

จากรูปที่ 4.6 เป็นการแสดงกลุ่มเครื่องมือสนับสนุนเกี่ยวกับหน้าต่างการทำงาน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. กลุ่มการทำงานนี้ เป็นกลุ่มเครื่องมือที่มีลักษณะเป็นปุ่มคำสั่ง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้
 - 1.1 *New* เป็นเครื่องมือสำหรับสร้างหน้าต่างการทำงาน และเพิ่มจำนวนตามความต้องการของผู้ใช้งาน
 - 1.2 *Delete* เป็นเครื่องมือสำหรับหน้าต่างการทำงาน ในส่วนที่ไม่ต้องการออกจากโปรแกรม
 - 1.3 *Print* เป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับแสดงผลข้อมูลออกทางเครื่องพิมพ์ ซึ่งจะทำการจัดพิมพ์หน้าจอหลักของโปรแกรม
 - 1.4 *Undo* เป็นการย้อนกลับไปขั้นตอนการวาดก่อนปัจจุบันที่ละขั้นตอน ซึ่งจะมีผลต่อหน้าต่างการทำงานที่ interactive อยู่ในขณะนั้น
 - 1.5 *Clear* เป็นการลบข้อมูลที่อยู่ภายในหน้าต่างการทำงานทั้งหมด ซึ่งจะมีผลต่อหน้าต่างการทำงานที่ interactive อยู่ในขณะนั้น
 - 1.6 *Grid* เป็นการแสดงผลของ Grid ในลักษณะเปิด-ปิด
2. กลุ่มเครื่องมือการนำไฟล์จากภายนอกเข้ามาใช้ภายในโปรแกรม ส่วนนี้เป็นกลุ่มเครื่องมือที่ทำงานติดต่อกับ Java เพื่อใช้ในการค้นหาไฟล์จากแหล่งภายนอก ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้
 - 2.1 *Browse* เป็นเครื่องมือที่ใช้ค้นหาไฟล์จากแหล่งภายนอก
 - 2.2 *Input Text* เป็นกล่องข้อความที่แสดงแหล่งที่มาของไฟล์ (path) ที่จะนำเข้ามาใช้ภายในโปรแกรม ซึ่งสามารถป้อนข้อมูลโดยการพิมพ์ได้
 - 2.3 *Open* เป็นเครื่องมือที่ใช้เปิดไฟล์จากแหล่งภายนอก เพื่อนำเข้ามาใช้ภายในโปรแกรม

2.2 กลุ่มเครื่องมือกำหนดทิศทาง เป็นกลุ่มเครื่องมือที่ใช้กำหนดทิศทางของที่ตั้งโครงการกลุ่มเครื่องมือนี้ทำการจัดวางไว้ที่ด้านล่างของโปรแกรม เนื่องจากปกติการจัดวางทิศของที่ตั้งโดยทั่วไปจะมีแนวทางในการจัดวางอยู่ในส่วนล่างหรือส่วนบนของหน้าต่างกระดาษ ซึ่งงานวิจัยนี้ได้ทำการเลือกจัดวางไว้ด้านล่างเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยในการทำงาน โดยมีรายละเอียดของกลุ่มของเครื่องมือดังนี้

2.2.1 การกำหนดทิศ เป็นเครื่องมือที่ใช้กำหนดทิศของที่ตั้งโครงการ

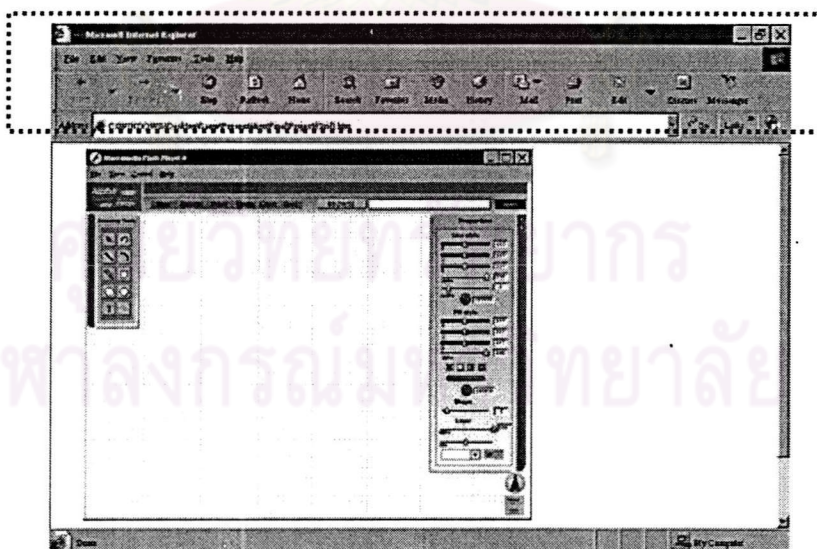
2.2.2 *Wind* เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแสดงผลของกระแสลม ซึ่งจะแปรผันตามทิศ

2.2.3 *Sun* เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแสดงผลของแดด ซึ่งจะแปรผันตามทิศ

3. ส่วนของการแสดงผลโปรแกรม

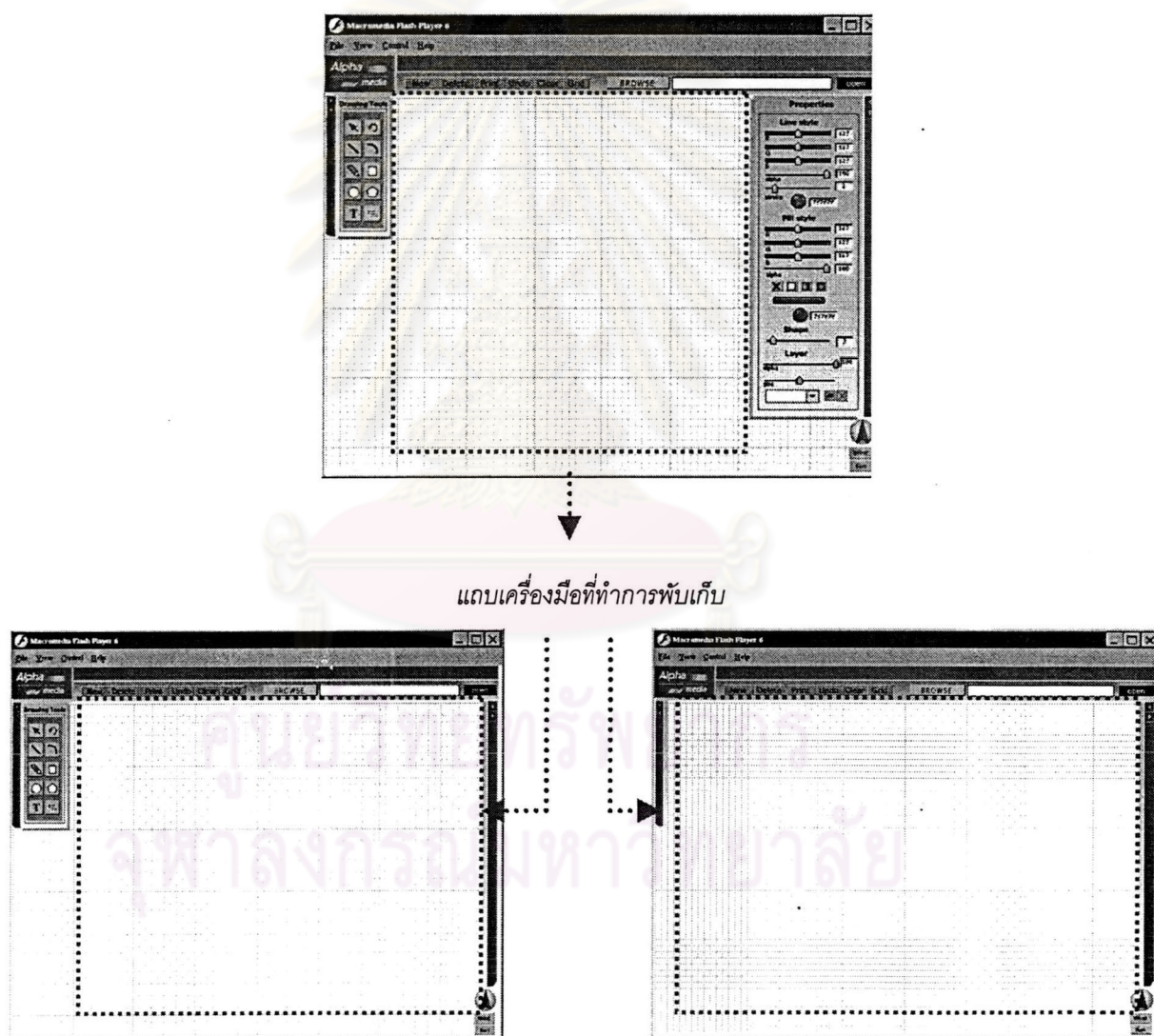
3.1 การแสดงผลแบบภาพรวม การแสดงผลในส่วนนี้ได้มีการกำหนดขนาดพื้นฐานของโปรแกรมจากโปรแกรม Macromedia Flash MX แล้วจึงนำมาจัดวางลงในโปรแกรม Macromedia Dreamweaver MX เป็นตัวจัดวางหน้าจอการทำงานหลักของโปรแกรม ซึ่งจะทำให้การใส่คำสั่งของ Java ลงไปในโปรแกรมนี้ ดังนั้นการแสดงผลของหน้าจอหลักจึงมีเครื่องมือต่างๆที่เกี่ยวข้องกับ web browser ในส่วนด้านบนสุดของโปรแกรม ซึ่งสามารถทำงานได้ตามปกติหากมีการเชื่อมต่อ internet

เครื่องมือการทำงานในส่วน
ของ Web
Browser

รูปที่ 4.7 แสดงหน้าจอการทำงานหลัก เมื่อมีการทำงานบน web browser

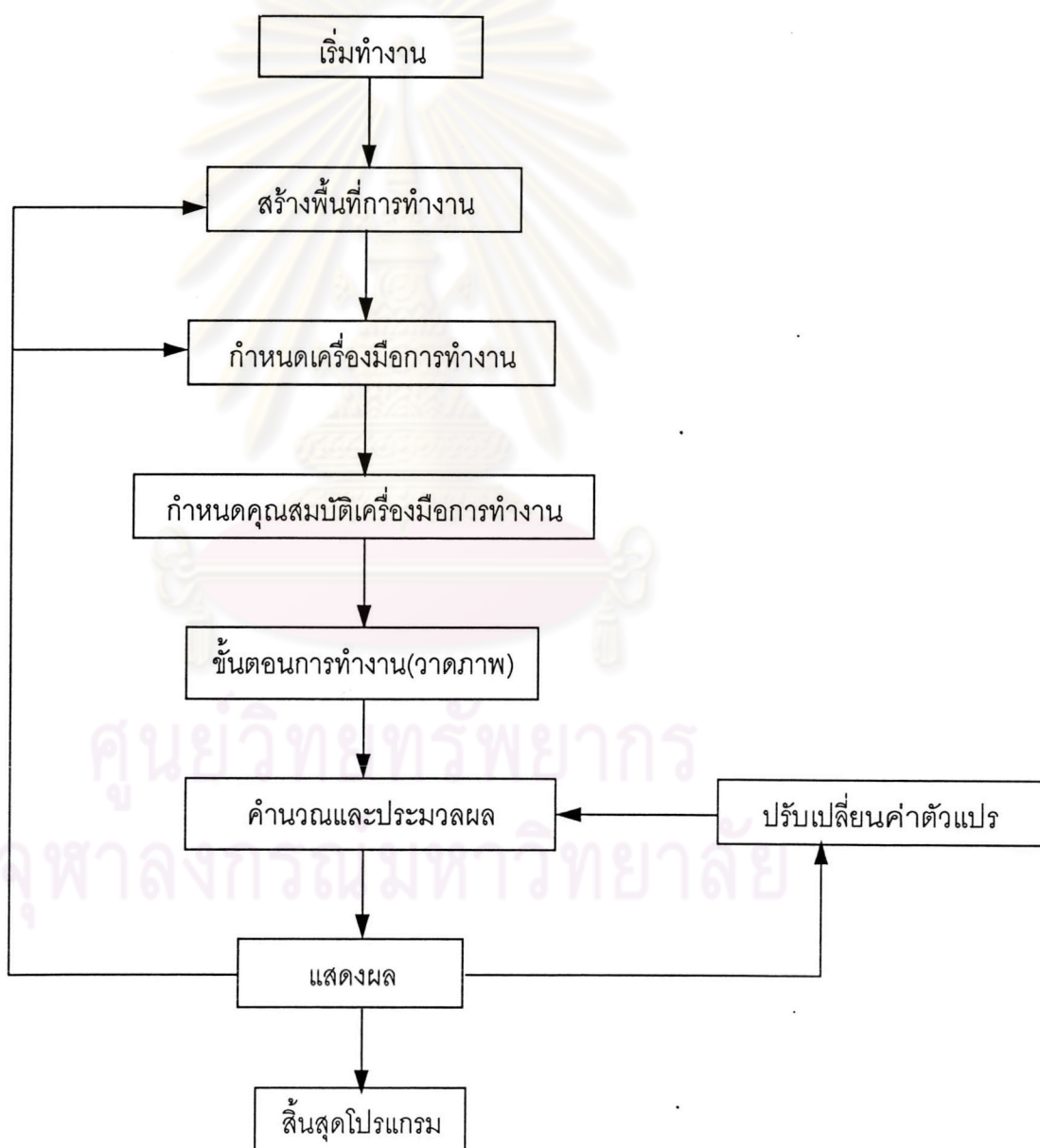
3.2 การแสดงผลภายในโปรแกรม เนื่องจากการออกแบบโปรแกรมที่มีการคำนึงถึงการทำงานจริงซึ่งต้องการพื้นที่ในการทำงานการแสดงผลในส่วนนี้เป็นส่วนที่เป็นพื้นที่ใช้จัดวางข้อมูลหลายรูปแบบที่นำเข้ามาใช้ในโปรแกรม จึงออกแบบการแสดงผลส่วนนี้ให้มีความยืดหยุ่นในการทำงานด้วยการที่สามารถพับเก็บเครื่องมือการทำงานได้ ซึ่งส่วนการแสดงผลหลักนั้นจะเป็นการแสดงผลในบริเวณส่วนกลางของโปรแกรม โดยสามารถขยายออกไปทางด้านข้างได้หากทำการพับเก็บเครื่องมือรวมไปถึงเป็นส่วนที่แสดงผลออกทางเครื่องพิมพ์ เพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถนำผลที่ได้ไปใช้งานในขั้นตอนต่อไปได้

รูปที่ 4.8 แสดงพื้นที่การทำงานที่มีความยืดหยุ่นจากการพับเก็บเครื่องมือหลักภายในโปรแกรม

การออกแบบกระบวนการทำงานของโปรแกรม

จากการวิเคราะห์แนวทางของกระบวนการทำงานของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ในการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ รวมถึงทฤษฎีพื้นฐานในการคำนวณค่าการถ่ายเทความร้อนผ่านเปลือกอาคาร และทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้องในการออกแบบแผงบังแดดข้างต้น ทำให้สามารถออกแบบและกำหนดลำดับขั้นตอนของกระบวนการทำงานของโปรแกรมโดยรวมทั้งหมด โดยสามารถทำการเขียนแผนผังของกระบวนการทำงานของโปรแกรมทั้งหมดได้ดังนี้

รูปที่ 4.9 แสดงแผนผังของกระบวนการทำงานของโปรแกรม

จากแผนผังของกระบวนการทำงานของโปรแกรม จะแสดงให้เห็นถึงระบบขั้นตอนของกระบวนการทำงานของโปรแกรมทั้งหมด โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. เริ่มทำงาน

เป็นการเริ่มต้นการทำงานของโปรแกรม เมื่อผู้ใช้ทำการเรียกใช้งานโปรแกรม

2. สร้างพื้นที่การทำงาน

เมื่อเริ่มต้นการทำงาน ผู้ใช้งานจะต้องทำการสร้างพื้นที่เพื่อใช้สำหรับการทำงาน คือพื้นที่สำหรับการวาดภาพเข้ามาภายในโปรแกรม โดยการสร้างพื้นที่การทำงานนี้สามารถสร้างจำนวนได้ตามความต้องการของผู้ใช้งาน

3. กำหนดเครื่องมือการทำงาน

หลังจากที่ผู้ใช้งานสร้างพื้นที่การทำงานแล้ว จึงทำการกำหนดเครื่องมือเพื่อใช้สำหรับวาดภาพต่างๆ

4. กำหนดคุณสมบัติเครื่องมือการทำงาน

เมื่อผู้ใช้งานได้ทำการกำหนดใช้เครื่องมือแล้ว จากนั้นผู้ใช้งานจึงทำการกำหนดคุณสมบัติต่างๆ ของเครื่องมือเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับการทำงาน

5. ขั้นตอนการทำงาน

เมื่อผู้ใช้งานกำหนดเครื่องมือการทำงานให้อยู่ลักษณะที่ต้องการแล้ว จึงทำการวาดภาพลงไปบนพื้นที่การทำงาน ที่ผู้ใช้งานได้สร้างไว้ตั้งแต่ในขั้นตอนการสร้างพื้นที่การทำงานแล้ว

6. คำนวณและประมวลผล

เมื่อผู้ใช้โปรแกรมทำการวาด ระบบการทำงานในส่วนของการคำนวณและประมวลผลของโปรแกรมจะเริ่มต้นทำงานทันที โดยการคำนวณและประมวลผลของโปรแกรมจะทำงานควบคู่ไปกับการทำงานในขั้นตอนการวาดภาพ

7. แสดงผล

ในส่วนของการแสดงผลของโปรแกรมนั้น โปรแกรมจะทำการแสดงผลควบคู่ไปกับการคำนวณและประมวลผลของโปรแกรม โดยจะทำการแสดงผลต่างๆออกมาในทันที ซึ่งหลังจากเสร็จขั้นตอนการทำงานนี้ ผู้ใช้งานสามารถที่จะย้อนกลับไปทำงานในขั้นตอนการสร้างพื้นที่การทำงาน เพื่อสร้างพื้นที่การทำงานใหม่ตามจำนวนที่ต้องการ หรือการกำหนดเครื่องมือการทำงานใหม่ได้อีกครั้ง

8. ปรับเปลี่ยนค่าตัวแปร

เมื่อผู้ใช้งานได้ทำการวาดภาพจากเครื่องมือที่ได้ทำการกำหนดไว้ในตอนต้น โดยโปรแกรมได้ทำการคำนวณ ประมวลผล และแสดงผลแล้ว เมื่อผู้ใช้งานต้องการปรับเปลี่ยนคุณสมบัติต่างๆ ของเครื่องมือซึ่งเป็นค่าตัวแปร เมื่อได้ทำการปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานของโปรแกรมจะย้อนกลับไปสู่ระบบการคำนวณและประมวลผล จนถึงการแสดงผลของโปรแกรมอีกครั้งจากค่าตัวแปรที่ได้ทำการปรับเปลี่ยนไป จนถึงการแสดงผลของโปรแกรมอีกครั้งจากค่าตัวแปรที่ได้ทำการปรับเปลี่ยนไป โดยผู้ใช้งานสามารถปรับเปลี่ยนได้ตลอดการทำงาน

9. สิ้นสุดโปรแกรม

การสิ้นสุดการทำงานของโปรแกรมนั้น ผู้ใช้งานจะเป็นผู้กำหนดการสิ้นสุดการทำงานเองหลังจากที่ได้ทำงานในขั้นตอนต่างๆ จนเป็นที่พอใจของผู้ใช้งาน

ทดสอบการใช้งานของโปรแกรม

เนื่องจากการทำงานในขั้นตอนของการวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ เป็นขั้นตอนของการทำงานในการออกแบบเบื้องต้น ซึ่งมีวิธีการวิเคราะห์หลายรูปแบบตามลักษณะของแต่ละที่ตั้ง มีแนวทางในการวิเคราะห์ที่แตกต่างกันออกไป ในการนำเสนอขั้นตอนและวิธีการใช้งานโปรแกรมนี้นี้ จึงได้นำกรณีศึกษามาเป็นตัวอย่างในการนำเสนอ เพื่อแสดงให้เห็นแนวทางขั้นตอนและวิธีการในการใช้งานโปรแกรมที่เป็นแนวทางหนึ่งในการนำไปใช้

กรณีศึกษา : พิพิธภัณฑ์ศิลปะร่วมสมัย (Museum of Contemporary Art)

พหล ไชยระดา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

เป็นวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งมีรายละเอียดในการวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการดังนี้

การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ พิพิธภัณฑ์ศิลปะร่วมสมัย (Museum of Contemporary Art) ที่ตั้งโครงการ

สถานที่ตั้ง บริเวณสวนสาธารณะเชิงสะพานพระราม 8 เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร

ขนาดที่ดิน ประมาณ 18 ไร่

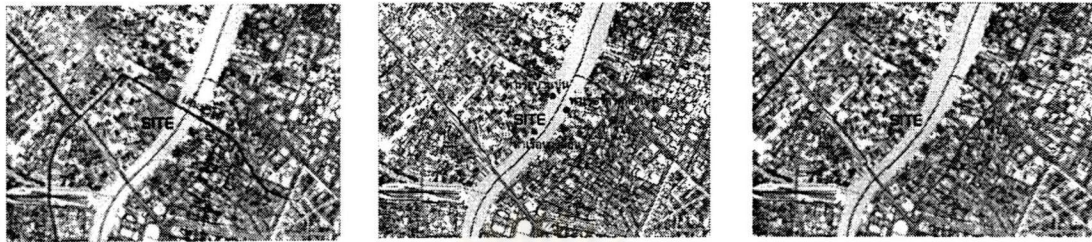
อาณาเขต ทิศเหนือ สะพานพระราม 8 ถัดไปเป็นชุมชนบ้านปูน

ทิศตะวันออก แม่น้ำเจ้าพระยา

ทิศใต้ คลองบางยี่ขัน ถัดไปเป็นชุมชนวัดดาวดึงษาราม

ทิศตะวันตก ชุมชนวัดพระยาศิริโอยสวรรค

การวิเคราะห์ทางสัญจร

ทางบก

ทางน้ำ

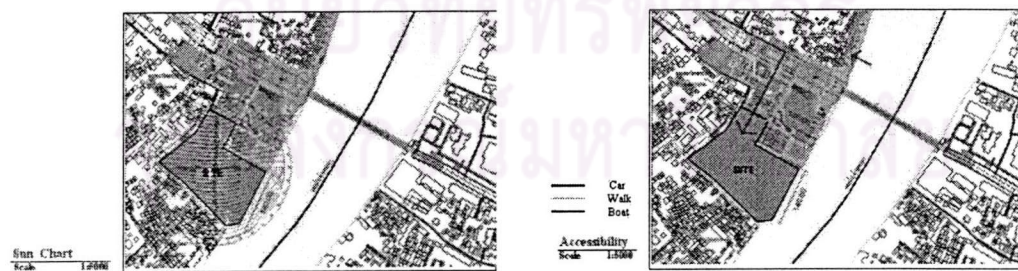
ทางรถไฟฟ้า

รูปที่ 4.10 แสดงการสัญจรและการเข้าถึงที่ตั้งโครงการ

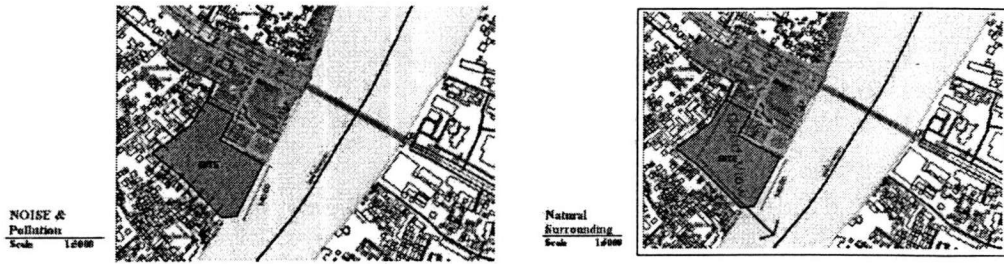
การวิเคราะห์สภาพภูมิอากาศและมลภาวะในพื้นที่

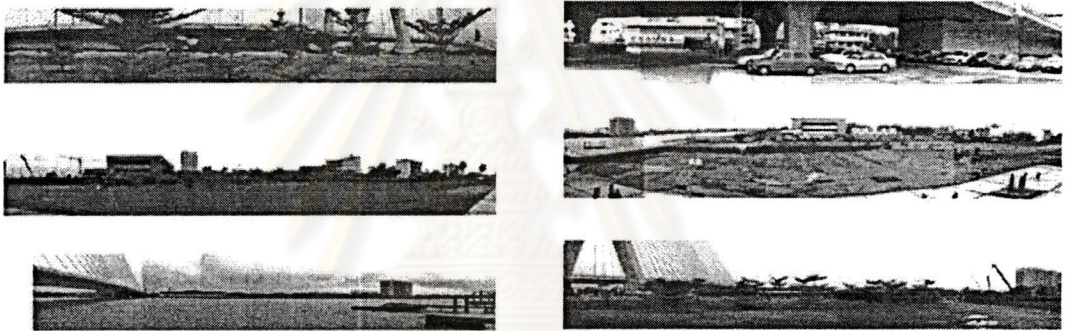
รูปที่ 4.11 แสดงภาพการวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการในส่วนของ base map และ orientation

รูปที่ 4.12 แสดงภาพการวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการในส่วนของ sun chart และ accessibility

รูปที่ 4.13 แสดงภาพการวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการในส่วนของ noise & pollution และ natural surrounding

รูปที่ 4.14 แสดงภาพมุมมองบริเวณโดยรอบที่ตั้งโครงการ

การทำงานในขั้นตอนของการวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการนั้น ได้ทำการแยกข้อมูลออกเป็นประเภทต่างๆ ซึ่งนักศึกษาได้ใช้วิธีการแสดงเป็นผลภาพกราฟิก โดยแยกข้อมูลออกเป็น layer ตามลักษณะการวิเคราะห์ที่ได้ทำการศึกษาในบทที่ 2 ซึ่งข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์นั้นมีหลายลักษณะ ข้อมูลบางประเภทต้องมีการแปลงเป็นข้อมูลภาพจึงสามารถที่จะทำให้เกิดความเข้าใจง่ายขึ้นและยังสามารถเห็นความสัมพันธ์ของข้อมูลได้อย่างชัดเจน การทำงานในส่วนนี้จึงได้นำโปรแกรมเข้ามาช่วยในการวิเคราะห์ในลักษณะของข้อมูลต้องการแปลงเป็นภาพทางกราฟิก จากขั้นตอนการทำงานนี้จึงได้นำเสนอขั้นตอนและวิธีการใช้โปรแกรม เพื่อให้เห็นแนวทางในการนำไปใช้

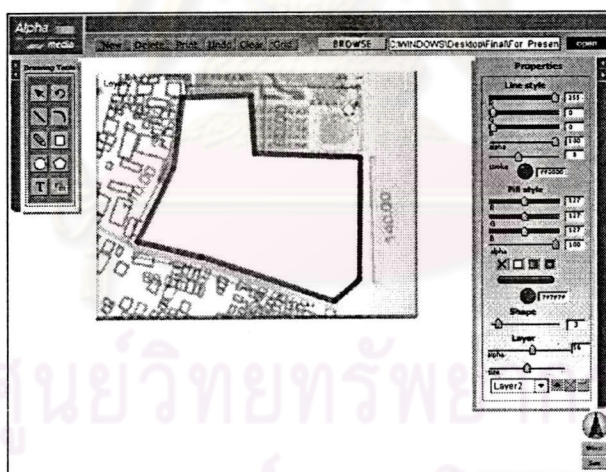
การวิเคราะห์ที่ตั้งโดยการนำโปรแกรมเข้ามาช่วย

การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการนี้ได้ทำการแบ่งหัวข้อเพื่อทำการวิเคราะห์ที่ตั้ง ตามที่ได้ศึกษามาในบทที่ 2 โดยมีแนวทางในการนำโปรแกรมเข้ามาช่วย ดังนี้

1. ขนาดและรูปร่างของที่ดิน

การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการนั้น ต้องมีการนำภาพบริเวณพื้นที่ตั้งโครงการมาศึกษาเพื่อกำหนดขอบเขตที่ชัดเจน ซึ่งเราสามารถนำภาพเหล่านี้เข้ามาใช้ภายในโปรแกรมได้โดยการสร้างกระดาษ (หน้าต่างการทำงาน) เพื่อรองรับภาพที่จะนำเข้ามาใช้ภายในโปรแกรม โดยภาพที่นำเข้ามาใช้จะปรากฏอยู่บนกระดาษที่เราได้ทำการสร้างขึ้นมา

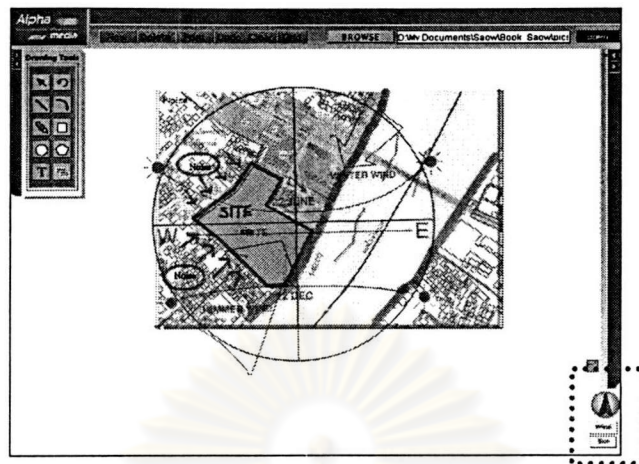
จากนั้นการกำหนดขนาดและรูปร่างของที่ดินนั้นทำได้โดยการสร้างกระดาษขึ้นมาอีกหนึ่ง layer นำมาวางซ้อนทับอยู่บนภาพบริเวณที่ตั้งโครงการที่นำเข้ามาในตอนแรก ต่อมาจึงทำการปรับค่าความโปร่งใสที่มีค่าจาก 0-100 เพื่อให้สามารถเห็นภาพบริเวณที่ตั้งโครงการที่ถูกซ้อนทับอยู่ด้านล่างได้ ซึ่งเราจะสามารถใช้เครื่องมือการวาดที่มีอยู่ภายในโปรแกรม เพื่อทำการวาดกำหนดขอบเขตแสดงขนาดและรูปร่างของที่ตั้งโครงการ

รูปที่ 4.15 แสดงการกำหนดขนาดและรูปร่างของที่ดิน

2. ทิศทาง

โดยปกติแล้วทิศเหนือจะหันไปทางด้านบนของกระดาษ ภายในโปรแกรมจึงได้มีการจัดวางสัญลักษณ์ของทิศไว้ทางด้านล่างของโปรแกรมซึ่งอยู่ทางด้านซ้ายมือ รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับทิศทางที่ต้องมีการคำนึงถึง ได้แก่ ทางเดินของดวงอาทิตย์และทิศทางของลมประจำในช่วงตลอดปี โปรแกรมจะมีการทำงานที่ช่วยแสดงผลในรายละเอียดสองส่วนนี้

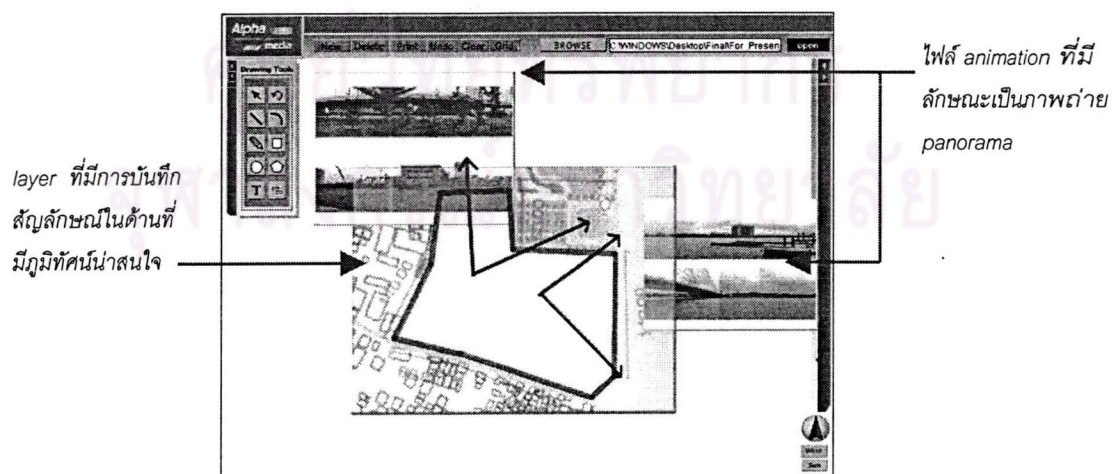
เครื่องมือที่ช่วยใน
การกำหนดทิศทาง
และแสดงทางเดิน
ของดวงอาทิตย์
และทิศทางของลม

รูปที่ 4.16 แสดงการวิเคราะห์ที่ตั้งในส่วนของการ orientation

จากรูปที่ 5.6 เป็นการวิเคราะห์ในเรื่องของ orientation ที่มีการแสดงทางเดินของแดดและทิศทางของลม โดยใช้เครื่องมือภายในโปรแกรมที่สามารถทำการเปิด-ปิด การแสดงข้อมูลของทางเดินของแดดและทิศทางของลม โดยสามารถเปลี่ยนทิศทางตามการหมุนของทิศได้

3. สภาพทางภูมิทัศน์

จากสภาพที่ตั้งโครงการทิศตะวันออกติดกับแม่น้ำเจ้าพระยาและทิศเหนือติดกับสวนนันทนาการที่เชื่อมต่อกับสะพานพระราม 8 ทั้งสองด้านนี้ เป็นด้านที่มีมุมมองน่าสนใจ ส่วนด้านทิศตะวันตกติดกับชุมชนและทิศใต้เป็นด้านที่ติดกับคลองบางยี่ขันที่มีการระบายน้ำเสียมาจากหลายชุมชนจึงมีมุมมองที่ไม่น่าดูเท่าที่ควร จึงทำการบันทึกข้อมูลในส่วนนี้เป็นอีกหนึ่ง layer

layer ที่มีการบันทึก
สัญลักษณ์ในด้านที่
มีภูมิทัศน์น่าสนใจ

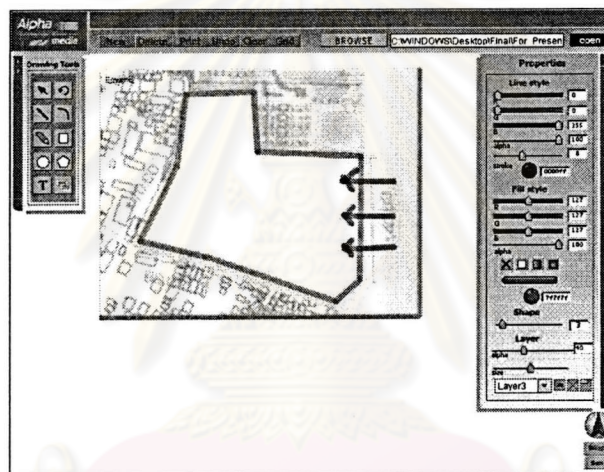
ไฟล์ animation ที่มี
ลักษณะเป็นภาพถ่าย
panorama

รูปที่ 4.17 แสดงการวิเคราะห์ที่ตั้งในส่วนของสภาพภูมิทัศน์

จากรูปที่ 4.17 ได้ทำการสร้าง layer เพื่อทำการบันทึกข้อมูลในทิศที่มีภูมิทัศน์น่าสนใจซึ่งมีการปรับค่าความโปร่งใสของ layer ทำให้เห็นข้อมูลที่ถูกซ้อนทับอยู่ข้างล่างได้ อีกทั้งสามารถนำไฟล์ภาพ หรือไฟล์ animation ที่เป็นเหมือนภาพถ่าย panorama ทำให้สามารถมองเห็นสภาพภูมิทัศน์โดยรอบได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

4. สภาพลมฟ้าอากาศจุลภาค

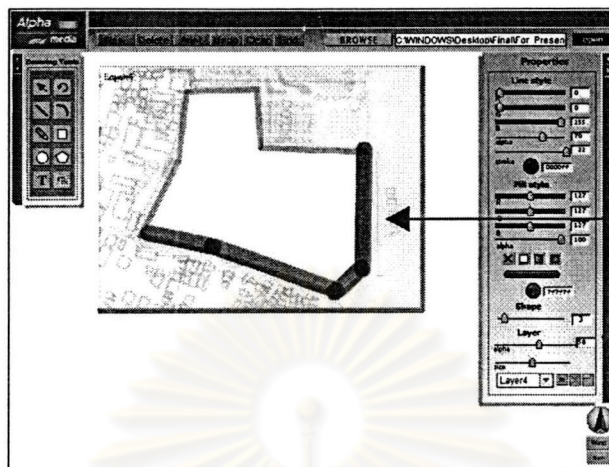
จากสภาพที่ตั้งโครงการนี้ ตั้งติดอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาซึ่งอยู่ทางด้านทิศตะวันออก จึงมีสภาพลมฟ้าอากาศเฉพาะที่ โดยจะมีลมพัดเข้ามาทางแม่น้ำเจ้าพระยา เราจึงทำการสร้างกระดาดเป็นอีกหนึ่ง layer เพื่อทำการบันทึกข้อมูลในส่วนนี้

รูปที่ 4.18 แสดงการวิเคราะห์ที่ตั้งในส่วนของสภาพสภาพลมฟ้าอากาศจุลภาค

5. สภาพทางนิเวศวิทยา

ในส่วนนี้จำเป็นต้องพิจารณาถึงภัยจากธรรมชาติในเรื่องของน้ำท่วม จากสภาพที่ตั้งโครงการทิศตะวันออกที่ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยาและทิศใต้ที่ติดกับคลองบางยี่ขัน ทั้งสองทิศนี้เป็นส่วนที่น้ำสามารถเข้าถึงก่อนบริเวณอื่น จึงจำเป็นต้องมีการคำนึงถึง ซึ่งสามารถที่จะสร้างกระดาดเป็นอีกหนึ่ง layer เพื่อทำการบันทึกข้อมูลในส่วนนี้ไว้ โดยทำการปิด layer ที่ยังไม่ต้องการจะศึกษาก่อนได้

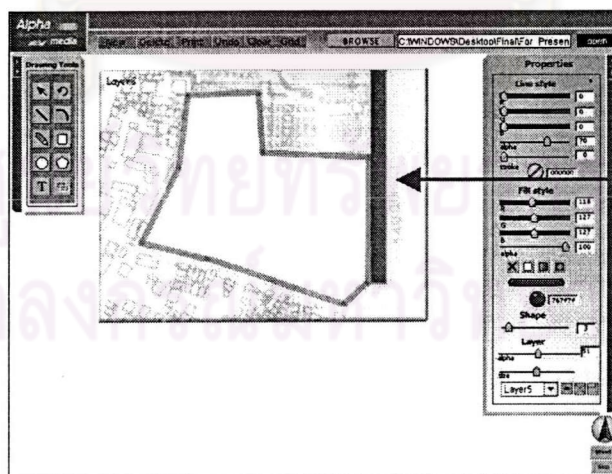

แสดงแนวเขตที่น้ำ
สามารถเข้าถึงตัว
อาคารได้ก่อนใน
กรณีที่เกิดน้ำท่วม

รูปที่ 4.19 แสดงการวิเคราะห์ที่ตั้งในส่วนของสภาพภูมิทัศน์

6. สภาพทางธรณีวิทยา

สภาพของพื้นที่โครงการเป็นดินที่ราบลุ่มแม่น้ำ เนื่องจากพื้นที่โครงการอยู่ติดกับริมแม่น้ำ เจ้าพระยาอาจมีการทรุดตัวหรือโดนกัดเซาะของพื้นที่ที่ติดกับริมแม่น้ำ แต่ในปัจจุบันกำลังมีการก่อสร้างทางเดินริมแม่น้ำที่แข็งแรงสามารถช่วยลดปัญหาในจุดนี้ได้ ซึ่งเราจะทำการบันทึกข้อมูลส่วนนี้ลงไปในกระดาษเพื่อที่จะนำไปใช้วิเคราะห์ร่วมกับรายละเอียดส่วนอื่นๆ

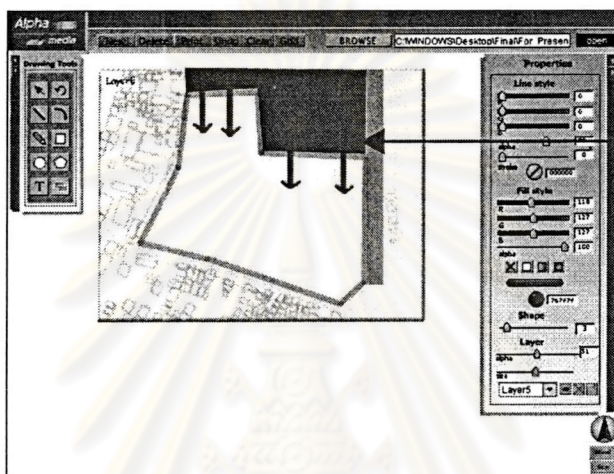

รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า
แสดงสัญลักษณ์แทน
ทางเดินริมแม่น้ำ

รูปที่ 4.20 แสดงการแนวทางเดินริมแม่น้ำที่ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา

7. สภาพการใช้ที่ดิน

ในปัจจุบันบริเวณพื้นที่ที่ตั้งโครงการกำลังมีการจัดสร้างพื้นที่โครงการสวนสาธารณะพระราม 8 จึงนับได้ว่าเป็นพื้นที่ที่น่าจะมีศักยภาพสูงในแง่ของพื้นที่นันทนาการของชุมชนในบริเวณใกล้เคียงพื้นที่โครงการและนอกชุมชน ตลอดจนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ซึ่งสามารถเข้ามาใช้พื้นที่โครงการเพื่อเป็นพื้นที่สาธารณะประโยชน์ในการทำกิจกรรมต่างได้

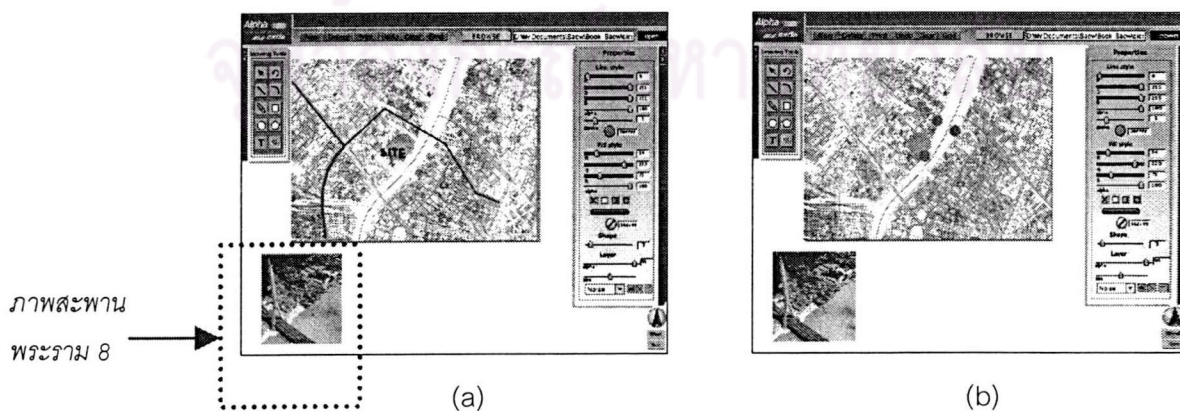
แสดงการเชื่อมต่อกับ
ด้านทิศเหนือที่
สามารถนำมาเป็น
แนวทางในการจัด
วางตัวอาคารได้

รูปที่ 4.21 แสดงการวิเคราะห์ที่ตั้งในส่วนของการใช้ที่ดิน

จากรูปที่ 4.21 เป็นการแสดงส่วนเชื่อมต่อกับส่วนนันทนาการของสะพานพระราม 8 ซึ่งสามารถเชื่อมต่อกับพื้นที่ที่ตั้ง โดยเราอาจมีการคำนึงของการเชื่อมต่อและการขยายตัวต่อไปในอนาคต

8. สภาพการเข้าออกและการจราจรภายใน

การเข้าถึงที่ตั้งโครงการสามารถแบ่งได้เป็น 3 ทาง คือ การเข้าถึงโดยรถ ทางเท้าและทางเรือ ซึ่งจะทำให้การบันทึกข้อมูลในส่วนนี้ลงบนกระดาษอีกหนึ่ง layer

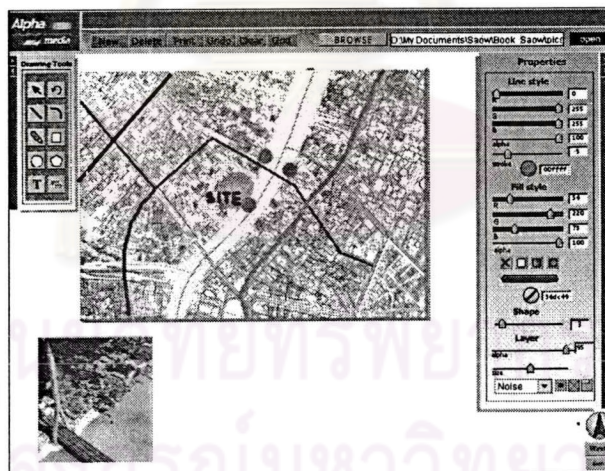

ภาพสะพาน
พระราม 8

รูปที่ 4.22 แสดงเส้นทางการเข้าถึงที่ตั้งโครงการในลักษณะของภาพรวม

จากรูปที่ 4.22 เป็นการสร้างกระดาษ 2 layer โดย layer แรกเป็นการนำรูปที่ตั้งโครงการในลักษณะผังรวมเพื่อนำมาพิจารณาภาพรวมของที่โครงการ จากนั้นทำการสร้างกระดาษโดยให้เป็น layer ที่ซ้อนทับอยู่ข้างบนเพื่อทำการสเกตเส้นทางเดินรถ(a) ซึ่งใช้การสเกตเส้นสีแดงเป็นสัญลักษณ์ จากนั้นจึงทำการสร้างอีกหนึ่ง layer เพื่อแสดงถึงท่าเรือที่ใกล้กับที่ตั้งโครงการโดยใช้วงกลมสีม่วงเป็นสัญลักษณ์(b) ซึ่งในขณะที่ทำการสเกตส่วนนี้จึงได้ทำการปิด layer ที่เป็นการแสดงเส้นทางรถเข้าถึงทางบก ด้วยเครื่องมือเปิด-ปิด layer เพื่อให้เกิดความสะดวกในการทำงานเป็นส่วนๆ ซึ่งได้ทำการปรับค่า alpha อยู่ในระดับที่สามารถมองเห็น layer ของผังรวมได้ ทำให้สามารถทำการวิเคราะห์แยกข้อมูลออกเป็นแต่ละประเภทได้ โดยมีการนำภาพสะพานพระราม 8 เข้ามาใช้เพื่อแสดงให้เห็นถึงภาพรวมในบริเวณที่เป็น landmark ในช่วงระหว่างการวิเคราะห์อีกด้วย

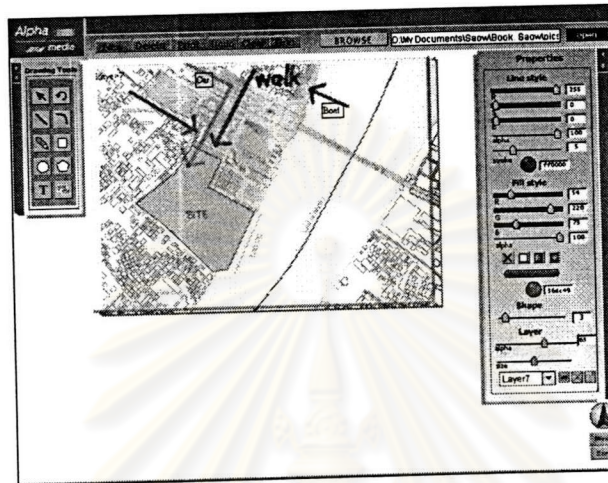
หลังจากที่ผู้ใช้งานได้สร้างกระดาษเพื่อบันทึกข้อมูลต่างๆ ลงบนกระดาษ หรือไม่ว่าจะเป็นการนำภาพเข้ามาใส่ภายในกระดาษแล้ว สิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากมีการสร้างข้อมูลขึ้นมาเป็นจำนวนมากคือ การซ้อนทับกันของข้อมูลที่เป็น layer จึงต้องมีการจัดเรียงข้อมูลเพื่อให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมกับการทำงาน ซึ่งการจัดการกับข้อมูลจะเป็นไปตามลักษณะการใช้งานของผู้ใช้ ทั้งการควบคุมลักษณะต่างๆ ของข้อมูลโดยสามารถใช้เครื่องมือได้จากแถบเครื่องมือ และเครื่องมือกำหนดคุณสมบัติต่างๆ

รูปที่ 4.23 แสดงการรวม layer ของเส้นทางรถเข้าถึงที่ตั้งโครงการ

จากรูปที่ 4.23 เป็นการเปิด layer ทั้งหมดที่แสดงเส้นทางเข้าถึงที่ตั้งโครงการ โดยใช้เครื่องมือเปิด-ปิด layer ทำให้เห็นความสัมพันธ์ของเส้นทางเข้าถึงโครงการทั้งหมด จึงทำให้เห็นได้ว่าการเข้าถึงที่ตั้งนั้น ผู้ที่ต้องการเข้ามายังโครงการนี้ไม่เพียงแต่จะเข้ามาโดยทางถนนหรือทางเรือโดยตรง แต่ผู้ที่จะเข้ามาใช้โครงการอาจจะเข้ามาโดยเรือแล้วใช้ทางเท้าหรือรถเข้ามาในโครงการก็เป็นได้ จากความ

สัมพันธ์นี้จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงบริเวณทางเข้าที่จะต้องรองรับผู้เข้ามาใช้โครงการในส่วนต่างๆ ได้อย่างสะดวก รวมไปถึงความปลอดภัยในการเข้าออกภายในโครงการที่สามารถเข้าถึงได้หลายทาง ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องคำนึงถึงเป็นอย่างยิ่งสำหรับพิพิธภัณฑ์

รูปที่ 4.24 แสดงการวิเคราะห์ที่ตั้งในส่วนของการเข้าถึงที่ตั้ง

จากรูปที่ 4.24 เป็น layer ที่แสดงถึงทางเข้าที่มี 3 ส่วน คือทางรถโดยใช้สัญลักษณ์ เส้นลูกศรสาม สีม่วงเข้าถึงโดยทางเรือ และสีเขียวโดยการเดินทางเท้า โดยปรับค่า alpha ให้มีค่าตัวเลขอยู่ที่ 55 ซึ่งการทำงานในขณะนี้ layer ที่อื่นๆ ที่ได้ทำการสร้างไว้ก่อนหน้านี้ได้ถูกปิดไม่ให้เห็นผลด้วยการใช้เครื่องมือเปิด-ปิด layer จึงทำให้สามารถศึกษาข้อมูลเป็นส่วนๆ ได้

9. สภาพของโครงสร้างพื้นฐาน

ในปัจจุบันบริเวณที่ตั้งโครงการมีความพร้อมทางด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการสูงพร้อมที่จะสามารถรองรับการขยายตัวที่จะมีขึ้นในอนาคตของโครงการ หรือบริเวณโดยรอบพื้นที่โครงการได้อย่างเต็มที่ ได้แก่ ระบบไฟฟ้า ระบบประปา ระบบโทรศัพท์ เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้จากผังบริเวณโดยรวมที่นำเข้าศึกษาภายในโปรแกรม ซึ่งมีแหล่งชุมชนขนาดใหญ่และยังเชื่อมต่อกับสะพานพระราม 8 ซึ่งเป็น landmark ที่สำคัญ ข้อมูลในส่วนนี้ได้ทำการวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลประเภทอื่นๆ ที่ได้ทำการวิเคราะห์ในเบื้องต้น เช่น จากสภาพที่ตั้งโดยรวมของโครงการจึงทำให้เห็นความพร้อมในด้านต่างๆ ของที่ตั้งโครงการ

10. สภาพองค์ประกอบที่อยู่โดยรอบที่ตั้ง

จากสภาพแวดล้อมของที่ตั้ง มลภาวะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นฝุ่นและควันพิษจากบริเวณสะพานพระราม 8 อาจรบกวนพื้นที่โครงการได้ แต่ด้านทิศทางลมและความเร็วของลมที่พัดผ่านแม่น้ำเจ้าพระ

ยาในช่วงฤดูร้อนจะพัดพาฝุ่นและควันพิษกระจายออกไปยังชุมชนบ้านปูน ซึ่งน่าจะบรรเทาความเข้มของควันพิษที่เข้ามายังที่ตั้งโครงการได้ ส่วนในฤดูหนาวลมอาจพัดพาเอาฝุ่นและควันพิษเข้ามายังพื้นที่โครงการ

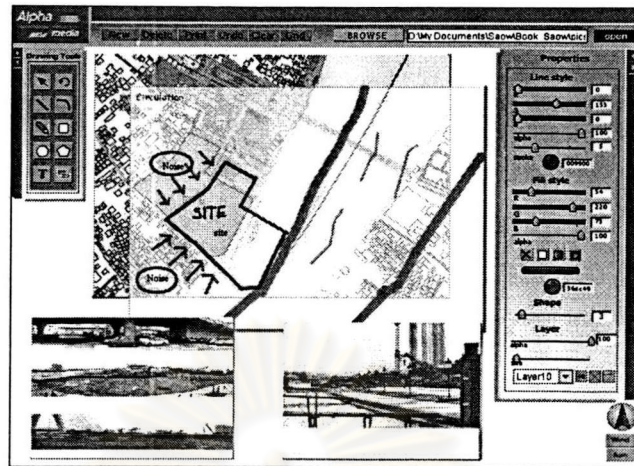

รูปที่ 4.25 แสดงการวิเคราะห์ที่ตั้งในส่วนของ noise & pollution

จากรูปที่ 4.25 layer แรกเป็นการนำรูปที่ตั้งโครงการที่เป็นรูปพื้นฐาน และทำการสร้างกระดาษอีกหนึ่ง layer วางที่ซ้อนทับอยู่ด้านบนเพื่อทำการแสดงแสดงบริเวณที่ถูกเสียงและมลพิษรบกวน ซึ่งใช้การสเกตลูกศรเป็นสัญลักษณ์ในบริเวณที่ถูกรบกวน layer ที่ทำการสเกตนั้นได้ทำการปรับค่า alpha อยู่ที่ตำแหน่งตัวเลข 55 เพื่อให้สามารถมองเห็นบริเวณโดยรอบของที่ตั้ง เพื่อที่จะสามารถทำการวิเคราะห์ได้ว่าบริเวณใดเป็นบริเวณที่ถูกรบกวน

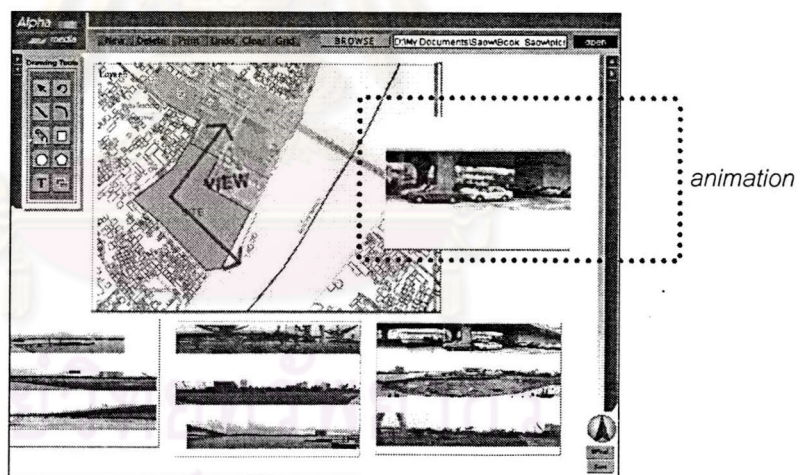
11. สภาพการมองเห็น

การทำงานในส่วนนี้สามารถนำภาพที่เกี่ยวข้องในส่วนต่างๆ มาศึกษาได้ ทั้งการมองจากภายนอกเข้าสู่ภายในที่ตั้ง และการมองเห็นจากภายในสู่ภายนอกที่ตั้ง ในส่วนนี้สามารถที่จะนำภาพในมุมมองต่างๆ มาใช้ภายในโปรแกรม ซึ่งสามารถสร้างกระดาษให้มีหลาย layer เพื่อที่จะนำมาใช้ในการสเกตส่วนอื่นๆ ของข้อมูลต่อไปได้โดยใช้เครื่องมือที่มีอยู่ภายในโปรแกรม เพื่อเป็นแนวทางในการขยายแนวความคิดได้

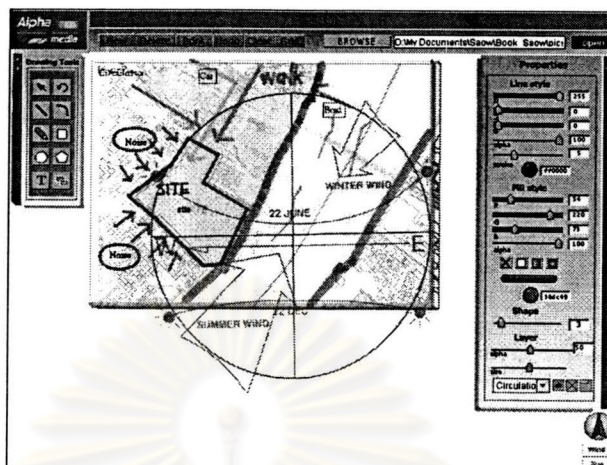
รูปที่ 4.26 แสดงการนำไฟล์ภาพต่างๆเข้ามาภายในโปรแกรม

จากรูปที่ 4.26 เป็นการนำไฟล์ภาพมุมมองของที่ตั้งโครงการในด้านต่างๆ มาทำการศึกษา ควบคุมไปกับการวิเคราะห์ในส่วนอื่นๆ โดยการโหลดภาพจากแหล่งภายนอกลงสู่กระดาน ซึ่งมีลักษณะการทำงานเป็น layer เช่นเดียวกัน

รูปที่ 4.27 แสดงการนำไฟล์ภาพเคลื่อนไหวเข้ามาภายในโปรแกรม

จากรูปที่ 4.27 เป็นการนำไฟล์ภาพเคลื่อนไหว animation เข้ามาใช้ภายในโปรแกรม ซึ่งมีลักษณะเหมือนกับภาพถ่ายวิดีโอ ควบคุมไปกับการวิเคราะห์ที่ตั้งส่วนต่างๆ ทำให้สามารถเข้าใจ ลักษณะสภาพแวดล้อมของที่ตั้งโครงการได้มากยิ่งขึ้น โดยหลังจากที่มีการสร้างข้อมูล เพื่อใช้ในการ ทำงานแล้ว เมื่อทำการสั่งพิมพ์งานโปรแกรมจะทำการแสดงผลข้อมูลต่างๆ ออกทางเครื่องพิมพ์ ซึ่งเป็นข้อมูลที่อยู่บนหน้าจอการทำงานหลัก

รูปที่ 4.28 แสดง layer ทั้งหมดของการวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

จากรูปที่ 4.28 เป็นการแสดง layer ทั้งหมดของการวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการโดยมีการปรับค่า alpha ให้มีความแตกต่างกัน จึงทำให้สามารถเห็นความสัมพันธ์ของข้อมูลทั้งหมดได้อย่างชัดเจน จากความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจึงทำให้เห็นแนวทางในการจัดวางพื้นที่ใช้สอยในแต่ละส่วนได้อย่างชัดเจนมากขึ้น เช่น ลมจะเข้ามาทางเดียวกันกับมลภาวะ จึงจำเป็นต้องมีการออกแบบในการที่จะเลือกรับลมแต่ต้องการแนวทางในการป้องกันเสียงที่จะเข้ามาพร้อมกันในส่วนนี้ เป็นต้น

จากการทำงานของโปรแกรมจะเห็นได้ว่าการวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการในขั้นตอนที่ยังไม่มีการนำโปรแกรมมาใช้นั้น จะมีการนำข้อมูลมาแยกออกเป็นแต่ละประเภทโดยใช้มือทำการสเกตบนกระดาษร่าง จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ออกเป็นทีละส่วน ซึ่งการนำข้อมูลเหล่านั้นมาทำการสร้างความสัมพันธ์เป็นไปได้อย่างยากเนื่องจากไม่สามารถควบคุมค่าความโปร่งแสงของกระดาษร่างได้ เมื่อนำโปรแกรมเข้ามาช่วยในการทำงานในขั้นตอนนี้ การสร้างความสัมพันธ์ของข้อมูลจึงสามารถที่จะทำได้โดยสะดวกจากการใช้เทคนิคแผ่นโปร่งใสที่สามารถปรับค่า alpha ของแต่ละ layer ได้ตามความต้องการของผู้ใช้งาน จากการซ้อนทับกันของข้อมูลเหล่านี้จึงทำให้สามารถเห็นความสัมพันธ์ของข้อมูลได้อย่างชัดเจน ทำให้ผู้ใช้สามารถขยายแนวความคิดได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งโปรแกรมจะทำงานแบบยืดหยุ่นตามลักษณะเทคนิคของผู้ใช้งาน

จากลักษณะการทำงานทั้งหมด แนวทางในการนำโปรแกรมเข้ามาช่วยในการวิเคราะห์ที่ตั้งนั้นจะเป็นการนำโปรแกรมเข้ามาช่วยในลักษณะที่เป็นเครื่องมือช่วยทำงานในขั้นตอนต้นของการออกแบบ โดยข้อมูล input และ output นั้นเป็นจะข้อมูลประเภทเดียวกัน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้เป็นข้อมูลที่อยู่ใน

ลักษณะของภาพกราฟิกที่ใช้แสดงผลทางข้อมูล ภาพจึงถือได้ว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการทำงานในขั้นตอนนี้ เพื่อที่จะนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบในขั้นตอนต่อไป

โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่มีการนำเทคนิคแผ่นโปร่งใสมาพัฒนาใช้ ได้ถูกนำมาทดลองใช้กับคน 2 กลุ่มซึ่งกลุ่มหนึ่งเป็นนักพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบส่วนประสานต่อกับผู้ใช้ และสถาปนิกผู้เชี่ยวชาญ ทั้งสองกลุ่มนี้ได้แนะนำแนวทางการแก้ไขต่างๆ แต่มีความพอใจที่แตกต่างกันระหว่างความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มนี้ เมื่อโปรแกรมได้ถูกนำมาทดลองใช้กับผู้เกี่ยวข้องกับทางด้านโปรแกรมมิ่งและออกแบบส่วนประสานต่อกับผู้ใช้ ผลตอบรับโดยทั่วไปนั้นพอใจกับผลที่เกิดขึ้นจากการมองเห็นและถือได้ว่าสิ่งนี้มีผลสำหรับส่วนประสานต่อกับผู้ใช้ ซึ่งมีเพียงส่วนน้อยที่สามารถเห็นการใช้ประโยชน์ได้จากเครื่องมือนี้ แต่มีคำถามส่วนใหญ่ว่า "Why" (ทำไมถึงต้องสร้างเครื่องมือนี้ขึ้นมา) เมื่อผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบ(สถาปนิก)ได้ทำการทดลองใช้ในเครื่องมือแบบเดียวกัน การตอบสนองของคนเหล่านี้มีคำถามที่ตามมาว่า "When" (นำไปใช้งานเมื่อไหร่) ความแตกต่างของทั้งสองคำถามนี้ไม่เป็นเพียงแค่สิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติที่แตกต่างกัน สิ่งที่แน่นอนสำหรับผู้พัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์จะถามนั้นจะถามในสิ่งที่จำเป็น ไม่ว่าจะเป็นการแก้ปัญหาในส่วนต่างๆ ที่เป็นปัญหาเล็กน้อยอย่างเห็นได้ชัด และสิ่งที่แน่นอนสำหรับสถาปนิกนั้นได้ให้ความสำคัญกับสิ่งที่เป็นพื้นฐานกระบวนการทำงาน ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่ผู้ออกแบบสามารถที่จะรู้วิธีการใช้งานได้ทันทีว่าจะใช้งานได้อย่างไรกับหน้าตาการทำงานที่มีความโปร่งใส ผู้ออกแบบ(สถาปนิก)จะแสดงออกในลักษณะที่รู้จักคุ้นเคยกับสิ่งที่มีลักษณะใกล้เคียงกับการออกแบบคือการลักษณะของการใช้กระดาษร่าง ซึ่งเป็นสิ่งที่คอมพิวเตอร์ของผู้ออกแบบไม่มีการสนับสนุนการทำงานในส่วนนี้ สิ่งนี้จึงเป็นสิ่งที่ทำให้แน่ใจอีกครั้งหนึ่งในการสนับสนุนทฤษฎีแผ่นโปร่งใสนี้จะมีประโยชน์อย่างแน่นอนสำหรับการออกแบบที่ใช้การสังเกต และยังแสดงให้เห็นอีกด้วยว่าเทคนิคนี้ไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์กันโดยทั่วไป การใช้งานในบางลักษณะไม่ได้กลายมาเป็นสิ่งที่ง่ายเพราะความโปร่งใสของหน้าต่างการทำงาน ซึ่งผู้พัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ได้ใช้การซ้อนทับกันของข้อมูล หรือความไม่ชัดเจนของข้อมูลเพียงเล็กน้อยเท่านั้น (Trinder, 1999)